

Miatyánk

Máté 6,9-13

-Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...

-Igen?

-Kérlek, ne zavarj, imádkozom.

-De te megszólítottál!

-Én téged szólítottalak? Biztos, hogy nem! Csak imádkozom: **Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...**

-Újra megszólítottál.

-Mit csináltam?

-Megszólítottál. Azt mondtad: Mi atyánk, aki a mennyekben vagy. És itt vagyok. Mit akarsz?

-Ezt nem gondoltam komolyan. Csak elkezdtem mondani a reggeli imádságomat. Minden reggel elmondom a "Miatyánk"-ot. Ezután mindig jól érzem magam. Olyan érzés ez, mintha elvégeztem volna a kötelességemet.

-Jó, akkor mondd tovább!

-Szenteltessék meg a Te neved!

-Egy pillanat. Mire gondolsz?

-Ez azt jelenti, azt jelenti... Ó, édes Istenem, nem tudom, mit jelent! Honnan is tudnám? Ez egyszerűen az imához tartozik. Különben mit is jelent ez?

-Tiszteletet, szentséget, mindenképp dicséretet és csodálatot.

-Jól hangzik. Eddig sohasem gondoltam erre. **Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben úgy itt a földön is.**

-Komolyan gondoltad?

-Természetesen, miért ne?

-És mit tettél ennek érdekében?

-Ennek érdekében? Semmit, úgy hiszem. Sokszor gondolkozom, milyen szép lenne, ha Te itt lent mindent a kezébe vennél úgy, ahogyan azt ott fent teszed.

-Te talán nem vagy a kezében?

-Igen..., járok a gyülekezetbe...

-Nem ezt kérdeztem. Hogyan állsz heveskedéseiddel, a türelmeddel? Ezekkel mindig gondod van, nem? És hogyan gazdálkodsz a pénzeddel? Mindig minden csak neked kell? Milyen könyveket olvasol? Mit nézel a tévében?

-Ne mondd ezt nekem! vagyok én is olyan jó, mint mások a gyülekezetünkben.

-Bocsánat, azt hittem, hogy azt kéred, legyen meg az akaratom. Ha ezt tényleg így gondolod, akkor csiszolnom kell rajtad, és e szerint cselekednem.

-Igen, természetesen. Tudom, vannak problémáim. Miután emlékeztetsz, eszembe jut egy pár dolog.

-Nekem is.

-Eddig ezeken nem sokat gondolkoztam, de azért szívesen megszabadulnék tőlük. Őszintén szólva, szívesen lennék szabad.

-Jó. Most, hogy előbbre jutottunk, dolgozzunk együtt! Biztosan lesznek győzelmeink, és büszke lehetek majd rád.

-Igen, Uram, de nekem még be kell fejeznem ezt az imádságot. Ma ez sokkal több időt vesz igénybe, mint általában szokott. **Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma!**

-A kenyered megvan! Csak segítene, ha az evésben is mértékes lennél!

-Ez már mindig így lesz? Kritizálsz? Csak teljesítem vallásos kötelességemet, és egyszer csak úgy hirtelen megszólítasz, és a gyengeségeimre emlékeztetsz!

-Az imádság veszélyes dolog. Azzal hozzám fordulsz. Kérdéseket teszel fel. Ezáltal teljesen más ember lehetsz. Inkább szeretném nyomatékosabbá tenni, hogy tarts ki az imádságban! És hogy van tovább?

-...Merjem tovább mondani?

-Mit nem mersz elmondani? Mitől félsz?

-Már most tudom, mit fogsz válaszolni.

-Előbb azért csak folytasd!

-Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek!

-Mi van a szomszéddal?

-Tudtam, hogy ezzel fogsz jönni! De hát a szomszéd hazugságokat mondott rólam, és emiatt mások a családomról pletykálnak. Még a pénzt sem adta meg, amivel tartozik. Megesküdtem, hogy ezt nem hagyom annyiban!

-Akkor mit jelent a te imádságod?

-Nem gondolom komolyan.

-Legalább őszinte vagy. De jónak találod azt, hogy másokra haragszol?

-Nem de talán akkor jobban leszek, ha a bosszúm betelt. Azt fogja legalább kívánni, hogy sohase legyen a közelünkben.

-Számodra ez nem lesz jobb, hanem rosszabb. A bosszú ugyanis nem tesz boldoggá. Gondold meg, mennyire boldogtalan vagy most. De én mindent megváltoztathatok.

-Meg tudnád tenni? De hogyan?

-Bocsáss meg a szomszédodnak, hiszen én is megbocsátok neked. A szomszédodnak is le kell rendeznie a gyűlöletét, a bűneit. De te szabad leszel, ha megbocsátasz, és a szívedben békesség lesz.

-Ó, igazad van! Neked mindig igazad van! Belátom, fontosabb, hogy veled való kapcsolatod rendben legyen, mint a bosszúvágyam a szomszédommal szemben.

De... ..Na, jó. Megbocsátok. Segíts neki is, hogy megtalálja a helyes utat, Uram! Ha most őrá gondolok, nyomorúságosan érezheti magát, mint mindenki, aki állandóan rosszat tesz másoknak. Kérlek, mutasd meg neki is valamilyen módon a szabadulást!

-Na látod! Így talán nem sokkal jobb? És hogy vagy most?

-Tulajdonképpen egészen jól. Azt hiszem, ha ma este lefekszem, ez lesz az első alkalom, hogy nem leszek olyan rettenetesen túlfeszített, mint eddig. Talán még jobban is fogok aludni.

-Még nem fejezted be az imádságodat.

-Igen, igazad van. **És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!**

-Jó, akkor ezt is megteszem. De kerülj minden olyan dolgot, ami kísértésbe vihet!

-Mire gondolsz?

-Ne kapcsold be a tévét, mielőtt át nem gondold, mit akarsz megnézni, és érdemes-e? Gondold át, hogyan osztod be az idődet, kikkel barátkozol, miről beszélgettek! Gondolkozz el azon, mi az, ami számodra becses és értékes az életben!

Mindenekelőtt arra kérlek, ne csak a szükség idején fordulj hozzám!

-Az utolsó mondatot nem értettem.

-De hát ezt olyan sokszor megteszed! Valahogy belekerülsz a nehézségekbe vagy egy rossz helyzetbe, és akkor hozzám szaladsz és ezt mondod: "Uram, kérlek, segíts ki ebből, soha többé nem csinállok ilyet." Emlékszel ezekre?

-Igen, Uram. Szégyellem magam, sajnálom.

-Mindig megőriztelek. De te megtartottad az ígéreteid?

-Nem, legtöbb esetben nem. Eddig mindig azt hittem, meg tudom tenni azt, amit akarok, ha a "Miatyánk"-ot elmondom. Például ezt a mai beszélgetést veled nem terveztem.

-És hogyan folytatódik az ima?

-Tied az ország, a hatalom és a dicsőség, mindörökké. Ámen.

-Tudod, milyen dicsőség lehetne ez? Minek örülnék igazán?

-Nem, de szívesen megtudnám. Örömet szeretnék szerezni neked. Egyre inkább kezdem érteni, milyen dicsőség lenne, ha valóban követnélek.

-Ezzel már a kérdésedet meg is válaszoltad.

-Valóban?

-Igen, számomra a dicsőség azt jelenti, hogyha a hozzád hasonló emberek valóban szeretnek engem. Jó lenne, ha látnák, hogy a kapcsolat köztünk helyreállt. Miután egyes bűneidet megbeszéltük, és ezek már nem zavarnak bennünket, csodálkozni fogsz, hogy mit fogunk tenni közösen.

-Uram, engedd meg, hogy megláthassam, mit tudunk együtt megvalósítani!

-Majd meglátod, ezt át fogod élni!

-Köszönöm!